

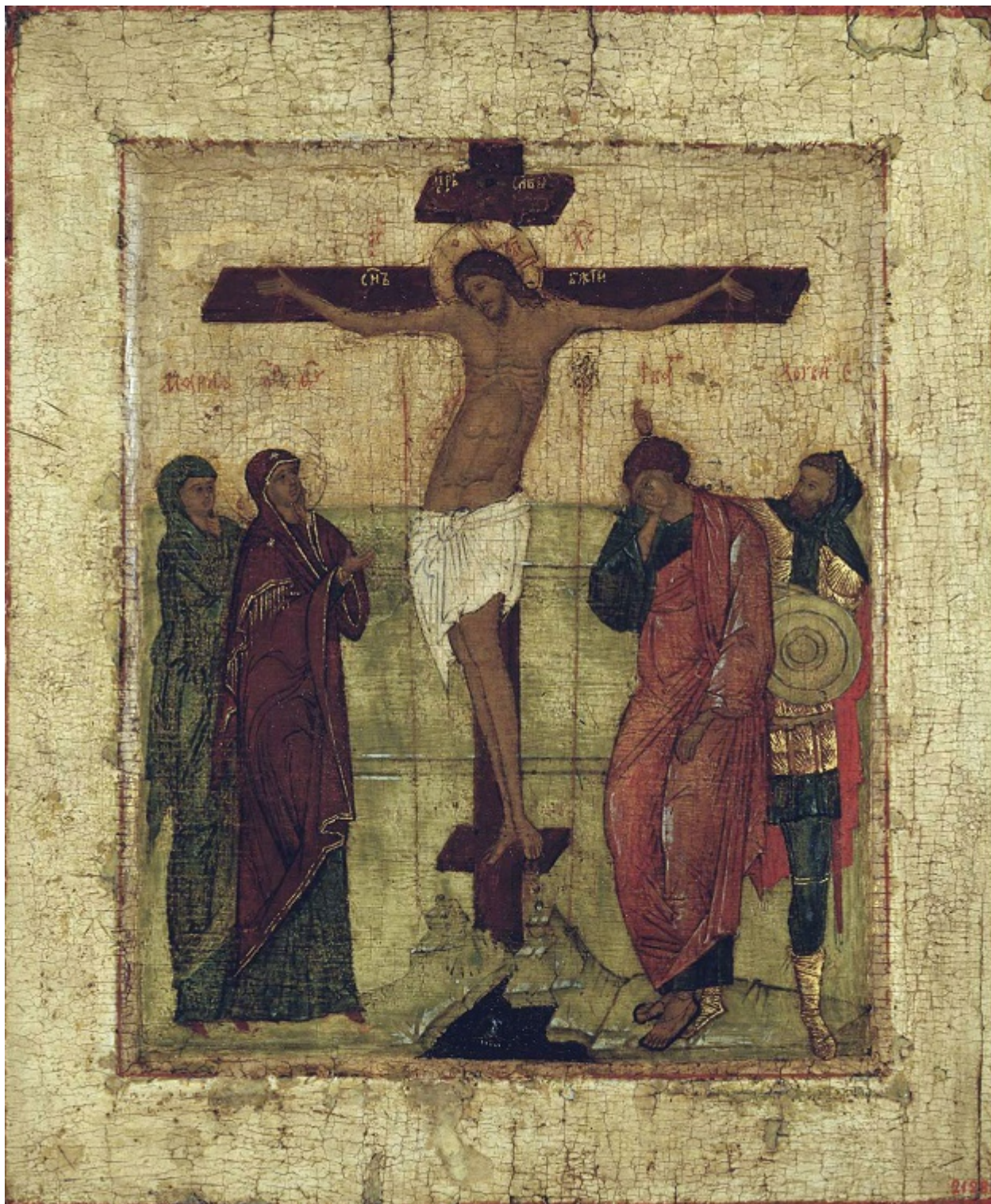
Σταυροπροσκύνηση: Προς αναζήτηση νοήματος για τη ζωή (Μαρ η´ 34 - Θ´ 1)

[/ Πεμπτούσια](#)

Γ´ Κυριακή των Νηστειών / Κυριακή της Σταυροπροσκυνησεως

Η τρίτη Κυριακή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής βρίσκεται στη μέση της περιόδου και η Εκκλησία καλεί τα μέλη της να συνεχίσουν τον πνευματικό τους αγώνα, προβάλλοντας, για να τους ενισχύσει, το πιο αμφιλεγόμενο από τα σύμβολά της, τον σταυρό του Χριστού. Και είναι πράγματι αμφιλεγόμενο σύμβολο ο σταυρός, αφού ο ίδιος ο απόστολος Παύλος, ο οποίος κατέστησε τον σταυρό κέντρο της θεολογίας του, δεν θα διστάσει να παραδεχτεί ότι το κήρυγμα για τη σταυρική θυσία του Ιησού είναι για τους λογικά σκεπτόμενους ανθρώπους “μωρία” (Α΄ Κο 1:18). Γιατί κανείς σοβαρός άνθρωπος δεν θα σκεφτόταν ποτέ να κάνει έμβλημά του ένα σύμβολο της ατίμωσης και του θανάτου, όπως ήταν την εποχή εκείνη ο σταυρός. Αυτός όμως ο ατιμωτικός θάνατος του Ιησού πάνω στον σταυρό κατανοείται από τους χριστιανούς ως η υπέρτατη θυσία που χάρισε, σύμφωνα με το αποστολικό ανάγνωσμα της ίδιας μέρας από την *Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολή*, [1] νέες δυνατότητες ζωής στην ανθρωπότητα. Ἐτσι, ο σταυρός έγινε για τους μαθητές του Χριστού από σύμβολο θανάτου σύμβολο ζωής και σύμβολο της δύναμης του Θεού, γιατί αποκαλύπτει τη δύναμη του Θεού να σώσει τον κόσμο.

Αυτή είναι η πρόταση ζωής που οι χριστιανοί αντιπαραθέτουν απέναντι στον οπτιμισμό των ανθρωπιστών, στα οικονομικά συστήματα των καπιταλιστών και των μαρξιστών, στον υλισμό και στον πραγματισμό των τεχνοκρατών. Πρόκειται για μια πρόταση ζωής που φαίνεται να προσκρούει, όπως άλλωστε και το σύμβολο του σταυρού, σε κάθε ανθρώπινη λογική. Μια πρόταση που ο Χριστός, προαναγγέλλοντας στους μαθητές του τον σταυρικό του θάνατο, θα τη συνοψίσει στην λογικώς παράδοξη φράση που θα μπορούσε να θεωρηθεί κεντρική στο

ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας: «Όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει· όποιος όμως χάσει τη ζωή του εξαιτίας μου και εξαιτίας του ευαγγελίου, αυτός θα τη σώσει»[2].

Παρά το φαινομενικώς παράλογο όμως της φράσης, το πόσο ρεαλιστική μπορεί να είναι μια πρόταση, που καλεί τους ανθρώπους να απαρνηθούν και να θυσιάσουν αυτό που περισσότερο από ο,τιδήποτε άλλο επιθυμούν προκειμένου να το κερδίσουν, προκύπτει εύκολα από μια απλή αλλά διερευνητική ματιά στη σύγχρονη πραγματικότητα. Ο σύγχρονος άνθρωπος έχει κατακτήσει περισσότερα από οποιαδήποτε άλλη εποχή και ταυτόχρονα έχει χάσει όλα όσα νόμιζε ότι κατέκτησε:

- Στήριξε τις ελπίδες του για ασφάλεια στα όπλα και ανέπτυξε ένα τεράστιο εξοπλιστικό πρόγραμμα, όμως σήμερα οι άνθρωποι αισθάνονται περισσότερο ανασφαλείς από ποτέ.
- Αναζήτησε την επικοινωνία και την επαφή με τους συνανθρώπους του και ανέπτυξε στον ύψιστο βαθμό τις τηλεπικοινωνίες και τα μέσα μαζικής επικοινωνίας, όμως σήμερα ο άνθρωπος διαπιστώνει ότι, αν και περιστοιχίζεται από δεκάδες συσκευές τηλεφώνων, φαξ, τηλεοράσεων, υπολογιστών, κλπ, η πραγματική επαφή του και κυρίως η αλληλοκατανόηση με τους συνανθρώπους του έχει γίνει δυσκολότερη από ποτέ.
- Στήριξε τις ελπίδες του για άνετη ζωή στην οικονομική ανάπτυξη και ακολούθησε διάφορα οικονομικά μοντέλα, για να διαπιστώσει τελικά ότι τα δύο τρίτα του πληθυσμού της γης πλησιάζουν τα όρια της εξαθλίωσης και εκατομμύρια άνθρωποι πεθαίνουν από την πείνα.
- Στήριξε τις ελπίδες του για μακροζωία στη χημεία και στα φάρμακα, για να διαπιστώσει σήμερα ότι η ζωή του, αν και επιμηκύνθηκε, έγινε περισσότερο κενή από ποτέ.
- Αναζήτησε την ευημερία στην τεχνολογία, για να διαπιστώσει σήμερα ότι η εξαντλητική χρήση των πόρων της γης έφερε τον πλανήτη ολόκληρο στο χείλος της καταστροφής.

Έτσι, θα μπορούσε κανείς να ισχυριστεί ότι η σημερινή εποχή είναι ταυτόχρονα η καλύτερη και η χειρότερη όλων. Είναι η καλύτερη εποχή, λόγω των επιτευγμάτων της, αλλά και η χειρότερη, λόγω των συνεπειών αυτών ακριβώς των επιτευγμάτων.

Σήμερα, λοιπόν, που ο άνθρωπος βλέπει να χάνει όλα όσα νόμιζε ότι κέρδισε, ψάχνει να βρει καινούργια στηρίγματα και αναζητά νέους προσανατολισμούς στη ζωή του. Κάποιος σοφός είχε προβλέψει παλιότερα πως, όταν οι άνθρωποι θα πάψουν να πιστεύουν στον Ιησού Χριστό, δεν θα γίνουν

άπιστοι, αλλά θα πιστεύουν σε οτιδήποτε. Η εποχή αυτή ήρθε. Οι κοσμοϊστορικές αλλαγές του τέλους του κ' μ.Χ. αιώνα κλόνισαν την εμπιστοσύνη εκατομμυρίων ανθρώπων στα διάφορα κοινωνικά συστήματα και έστρεψαν τις ελπίδες πολλών στην αναζήτηση μεταφυσικών λύσεων. Πολλοί χάρηκαν τότε και κάποιοι θριαμβολόγησαν για τη λεγόμενη "επιστροφή του Θεού". Βλέποντας όμως σήμερα τα πράγματα πιο ψύχραιμα διαπιστώνει κανείς ότι ο αληθινός Θεός δεν επέστρεψε ποτέ πραγματικά, ούτε οι άνθρωποι στράφηκαν σ' αυτόν. Αντίθετα επέστρεψαν οι δεισιδαιμονίες και οι προλήψεις των πιο σκοτεινών εποχών της ανθρωπότητας και, μάλιστα, κυριαρχούν και καθορίζουν ακόμη και τη ζωή των χριστιανών. Οι εκπομπές με αστρολόγους μάγους και άλλους απίθανους σωτήρες πληθαίνουν συνεχώς σε όλα τα κανάλια της τηλεόρασης. Ακόμη και η Ορθοδοξία μοιάζει να έχασε το πραγματικό της νόημα και έγινε πολιτικό σύνθημα. Έτσι που σήμερα φαίνεται να βρίσκει την εκπλήρωσή της εκείνη η παλιά προφητεία που βρίσκεται καταχωρισμένη στο βιβλίο του προφήτη Ησαΐα: *Ο Κύριος λέει: «Ο λαός αυτός έρχεται κοντά μου μόνο με τα λόγια και με τιμά μόνο με τα χείλη του· η καρδιά τους όμως βρίσκεται πολύ μακριά από μένα· δεν ωφελεί που με λατρεύουν, αφού διδάσκουν εντολές και διδαχές που επινόησαν οι άνθρωποι»*[3].

Καθημερινά εμφανίζονται καινούργιες θρησκείες, που ευαγγελίζονται τους πιο απίθανους τρόπους σωτηρίας, οδηγώντας δεκάδες ανθρώπους στην καταστροφή, ακόμη και στην αυτοκτονία. Ακόμη και η λατρεία του Σατανά γνωρίζει σήμερα τέτοια άνθιση, όση δεν είχε ούτε στον μεσαίωνα.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο η προβολή του σταυρού σήμερα αποκτά ένα πολύ πιο ουσιαστικό νόημα από αυτό μιας συμβολικής τελετής. Γιατί ο σταυρός μπορεί να γίνει σήμερα ένα σταθερό σημείο προσανατολισμού για τον άνθρωπο που ψάχνει να βρει τον δρόμο του. Και ο δρόμος που δείχνει ο σταυρός δεν είναι άλλος από αυτόν που ακολούθησε και ο Χριστός. Ο Χριστός πάνω στον σταυρό δεν έχει απολύτως τίποτε, είναι γυμνός, έχει χάσει τα πάντα· ακόμη και τα ρούχα του τα μοίρασαν οι σταυρωτές του. Και όμως, αυτήν ακριβώς τη στιγμή θα κερδίσει τη σωτηρία ολόκληρου του κόσμου. Σ' αυτόν τον δρόμο της αγάπης και της θυσίας καλεί όλους τους ανθρώπους ο σταυρός. Τους καλεί να αρνηθούν ό,τι αγαπούν περισσότερο, τον ίδιο τους τον εαυτό· να εγκαταλείψουν τις νόμιμες και δίκαιες απαιτήσεις τους, τις φυσιολογικές και δικαιολογημένες επιθυμίες που έχει το εγώ τους μέσα στη ζωή· τους καλεί να αρνηθούν την ασφάλεια μιας καλοβολεμένης και καθωσπρέπει ζωής. Ταυτόχρονα όμως τους βεβαιώνει πως μόνον όσα θυσιάσουν θα κερδίσουν πραγματικά. Δύσκολος, βέβαια, ο δρόμος αυτός· αλλά είναι ο μόνος από τον οποίο έχει ανάγκη σήμερα ο κόσμος, καθώς είναι ο μόνος που παρέχει μια ρεαλιστική πρόταση νοηματοδότησης της ζωής.

[1] Εβρ 4:14 - 5:6

[2] Μαρ 8:35

[3] Ησα 29:13